

عنوان مقاله:

رابطه شوخ طبعی و پرخاشگری با رضایت از زندگی دانش آموزان دوره متوسطه

محل انتشار:

پنجمین کنفرانس بین المللی روانشناسی و علوم اجتماعی (سال: 1395)

تعداد صفحات اصل مقاله: 10

نویسندگان:

فاطمه فروهر - کارشناس ارشد روانشناسی عمومی، دانشگاه آزاد اسلامی واحد ساری، ساری، ایران

حمید لطفی - دکترای روانشناسی عمومی، استادیار دانشگاه آزاد اسلامی واحد تنکابن، گروه روانشناسی، تنکابن، ایران

راضیه عبدی سلاله - دانشجوی کارشناسی ارشد روانشناسی عمومی، دانشگاه آزاد اسلامی واحد ساری، ساری، ایران

خلاصه مقاله:

پژوهش حاضر به بررسی رابطه بین شوخ طبعی با پرخاشگری و رضایت از زندگی در بین دانش آموزان دوره متوسطه پرداخته است. جامعه آماری این تحقیق را کلیه دانش آموزان دوره متوسطه منطقه 4 کرج که در سال 2931 مشغول به تحصیل هستند، تشکیل می دهد که از این جامعه تعداد 211 نفر به شیوه نمونه گیری تصادفی ساده انتخاب شده مورد بررسی قرار گرفتند. جهت جمع آوری داده های مورد نظر از سه پرسشنامه شوخ طبعی، برای سنجش میزان شوخ طبعی افراد، پرسشنامه پرخاشگری باس و پری، برای اندازه گیری میزان پرخاشگری، و پرسشنامه رضایت از زندگی (SWLS)، برای سنجش میزان رضایت از زندگی آزمودنی ها استفاده شده است. برای تجزیه و تحلیل داده ها از آزمون آماری ضریب همبستگی پیرسون استفاده شده است. نتایج به دست آمده بیانگر این است که: بین متغیرهای شوخ طبعی و رضایت از زندگی رابطه معنا دار وجود دارد و بین شوخ طبعی و پرخاشگری، و پرخاشگری و رضایت از زندگی رابطه معناداری وجود ندارد.

کلمات کلیدی:

شوخ طبعی، پرخاشگری، رضایت از زندگی

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/526814>

